

Bespreekpunten

- Wat betekent voor jou het jaarthema?
- Ben jij op weg met of zonder God?
Waar blijkt dat uit?
- Gaat het je om de vervulling van Gods beloften (voor Mozes het beloofde land)?
Of doe je het niet met minder dan God zelf?
- Wat maakt voor jou de kerk speciaal?
- Benoem een mooie ervaring die je hebt in de gemeenteleven? Wat maakte dit tot een mooie ervaring?
- Kun je als christen zonder deelname aan de erediensten? Waarom wel/niet?
- *“Wij geloven dat niemand, welke positie hij ook heeft, zich van deze heilige vergadering afzijdig mag houden, om op zichzelf te blijven staan. In deze vergadering komen immers bijeen degenen die behouden worden, en buiten haar is er geen heil.”* (NGB, art. 28) Hoe verbindt jij dit met Exodus 33?

“Wanneer we niet dagelijks danken voor de christelijke gemeenschap waarin we geplaatst zijn – ook als er geen diepe ervaring, geen merkbare rijkdom, maar veel zwakte, kleingeloof en moeite is – en we steeds maar klagen tegenover God dat alles nog zo armzalig en gering is en dat het helemaal niet klopt met wat we hadden verwacht, dan verhinderen wij God om onze gemeenschap te laten groeien tot de mate en rijkdom die in Christus Jezus voor ons allen klaar ligt.

Ditrich Bonhoeffer

Themadiensten

Een plaats van **Vergeving**

Zondag 11 oktober

Een plaats van **Vrede**

Zondag 22 november

Een plaats van **Vrijheid**

Zondag 24 januari

Een plaats van **Vreugde**

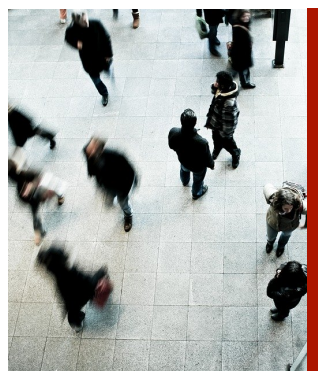
Zondag 21 maart

Een plaats van **Vriendschap**

Zondag 16 mei

Een plaats van **Vroomheid**

Zondag 11 juli

Noordhavenkerk

Zweitse van Hijum
predikant@noordhavenkerk.nl
www.noordhavenkerk.nl

Wij gaan niet zonder U!

Jaarthema 2020-2021
Noordhavenkerk

Om te geloven heb ik de kerk nodig

Een nieuw seizoen komt langzaam op gang. Sommige verenigingen zijn weer gestart, andere wachten nog even af. Het is passen en meten om de catechisaties doorgang te kunnen laten vinden. De diensten kunnen nog steeds – met de nodige beperkingen – doorgaan. Maar het gemeenteleven is er anders uit komen te zien ten gevolge van het coronavirus.

De één vindt het heerlijk dat de diensten thuis (deels) gevolgd kunnen worden. Een ander mist het samen zingen, het koffiedrinken, of de seniorenmiddag. Een onzekere tijd: hoe lang gaat het duren en komen er nog meer beperkingen?

Juist nu is het goed om met elkaar na te denken over de vraag: wat is de kerk?

En wat is de betekenis van een kerkgemeenschap? Misschien mis je juist nu de verbondenheid. Misschien merk je bij jezelf dat de binding met de gemeente minder is geworden. En wellicht baart een ander dat juist weer zorgen. Als kerkenraad kiezen we voor het jaarthema ‘Wij gaan niet zonder U’.

Het feit dat God met ons optrekt maakt de kerk tot een bijzondere plaats. Alles wat we bedenken of waar we in investeren heeft geen zin als dat niet ons uitgangspunt is. In de huisbezoeken zal hier over doorgepraat worden.

Daarnaast zal ik een aantal preken houden waarin steeds één begrip centraal staat dat de kerk tot een bijzondere plek maakt. Daarbij maak ik gebruik van het boekje ‘Om te geloven

heb ik de kerk nodig' van Harald Overeem.

In deze brochure wordt het huisbezoekthema toegelicht. Bij de verschillende themadiensten zal een hand-out met verwerking verschijnen. Hopelijk worden deze ook gebruikt op Bijbelstudie-verenigingen etc. Met het schema kunnen de data ingepland worden.

Exodus 33: 15-16

Zonder U willen we niet verder

Heb je dat ooit op die manier gezegd? Dat je niet verder wilt tenzij God zelf meegaat? Maar waarom zou je dat zo zeggen. God gaat toch altijd mee...?

Dit verhaal uit de geschiedenis van Israël laat zien dat dit alles behalve vanzelf spreekt. God neemt afstand van zijn volk. "Vertrek van hier, met het volk dat je uit Egypte hebt weggeleid..." Het volk dat *jij* bevrijd hebt... "en ga naar het land waarvan ik Abraham, Izaäk en Jakob onder ede heb beloofd dat ik het aan hun nakomelingen zou geven."

Het volk heeft God diep gekwetst. Ze durfden God niet te vertrouwen en wilden hem in hun greep houden. Door een beeld te vormen konden ze God meenemen op hun wegen. Ondanks dat gaat God zijn belofte inlossen (de inname van het land Kanaän), maar zelf zegt Hij niet langer mee te gaan.

Het volk doet hun sieraden af. De rijkdommen van Egypte – ze hebben er geen recht meer op. Bevrijd uit de slavernij, maar er niet van losgekomen. De Sinai, hier zou het beginnen: het huwelijk van God en zijn volk. Maar de glans is er af.

Hoe weten we anders dat U goed voor ons bent?

Mozes lijkt zich er geen raad mee te weten. Het is geen kleingeloof, maar hij ziet het gewoon niet voor zich. Hoe moet dat verder? Wat betekent het beloofde land, wat

betekent een toekomst zonder God zelf? Zonder zijn liefdevolle aanwezigheid? Tot God hem zelf de woorden in de mond legt: "Moet ik dan zelf met jullie meegaan?" De vraag die Mozes zelf niet durft te stellen. Waar hij niet meer op kon hopen. God zegt: "Ik kan niet mee." Mozes: "U móet mee"

"Hoe zou moeten blijken dat u mij goedgezind bent, mij en ook uw volk, tenzij u met ons meegaat?" Mozes gaat er vanuit dat God Israël nog steeds goedgezind is. Dat zit hem niet in het berouw van het volk en dat zit hem niet in de toewijding van het volk. Mozes pleit op wie God in zichzelf is. Dat hij niet veranderd is in zijn genegenheid – ondanks alles.

God luistert en gaat met ons mee

"Ik verzeker je dat ik zal doen wat je vraagt, want ik ben je goedgezind en ik heb je uitgekozen." Vanwege jou Mozes.... God had Mozes eerder gezegd: "Ik ga met jou verder, het volk zal ik vernietigen." Maar Mozes had de kant van het volk gekozen: "Schenk het volk vergeving, en zo niet, schrap mij maar uit het boek." Nee, zei God: "Alleen wie tegen mij gezondigd heeft schrap ik uit mijn boek."

In Mozes herken je Jezus. Maar Zijn zelfovergave werd door God wel aanvaard. Jezus die zonder Vader verder moest trekken: "Waarom hebt u mij verlaten?" Terwijl hij nooit, maar dan ook nooit tegen zijn Vader gezondigd had.

Net als Mozes mogen we met lege handen bij God komen. Jezus pleit voor ons; maar niet met een onzekere uitkomst. Omdat God juist in Jezus met ons meetrekt: Immanuël. Zo zien we Gods liefdevolle aangezicht.

Dát alleen maakt de kerk speciaal

Je mag pleiten op wie God in zichzelf is. Niet op grond van onze voornemens, niet op grond van jouw berouw, niet op grond van jouw goede voornemens, niet op grond van jouw keuzes. Alleen op grond van Gods genegenheid voor ons waarvoor wij geen enkele reden kunnen bedenken. Maar wat moet je zonder Hem? "God, wij gaan niet op weg tenzij U met ons meegaat." God gaat niet automatisch mee op de wegen die jij inslaat. Het is niet zo dat wij plannen maken en God zijn zegen er maar aan moet verbinden. Het is nooit vanzelfsprekend dat God meegaat.

En dat maakt de kerk nu juist zo bijzonder. Dat is het enige wat ons verbindt. Hij is de enige die ons verbindt: God is in ons midden. Beslissend is niet of wij de kerk nodig hebben. Maar dat God met ons op weg gaat, genadig, bevrijdend. En dat stemt hoopvol en verwachtingsvol. Ik hoop dat we ons daar met elkaar over kunnen verwonderen. En dat het ons voortdurende gebed is: *Laat ons niet van hier gaan, tenzij U met ons meegaat.*

Terug te kijken op:

<https://www.youtube.com/watch?v=UwATz3sQGPE&t=1582s>

'Als u niet zelf meegaat, laat ons dan niet verder trekken. Hoe zou moeten blijken dat u mij goedgezind bent, mij en ook uw volk, tenzij u met ons meegaat? Alleen dan nemen wij immers een bijzondere plaats in onder de volken die de aarde bewonen.'